

aflytning er et redskab, som efterretningstjenesten skal bruge.

Jeg kan sige, at jeg for nylig har fremsat forslag i Folketinget om, at politiet skulle have udvidet adgang til aflytning gennem retskendelse, for så vidt angår kampen mod børnepornografi på det globale netværk Internettet. Noget af den mest modbydelige kriminalitet er jo, når et barn bliver udsat for voksnes overgreb, og når der bliver fremstillet børnepornografisk materiale, som så distribueres og transmitteres via det elektroniske net. Vi behandler jo netop et lovforslag om at give politiet adgang via domstolsprøvelse. De skal have en kendelse ved domstolen, når der er det tilstrækkelige mistankegrundlag.

Begge partiers ordførere har både her i salen og også offentligt tilkendegivet støtte til at give politiet adgang til at lave brud på meddelelshemmeligheden ved hjælp af en retskendelse. Begge partiers ordførere opererer altså med, at de nationale tjenester, politiet, herunder den del af dansk politi, der har med efterretningsvirksomhed at gøre, skal kunne bruge aflytning.

Det, der selvfølgelig er helt afgørende for vores tillid til efterretningsvirksomheden her i landet, er, at den er reguleret igennem vores nationale lovgivning, at vi også fører kontrol med efterretningstjenestens virksomhed. I Danmark har vi tilbage i 1960'erne etableret et Wamberg-udvalg, der fører kontrol ikke blot med politiets efterretningstjenestes, men også med forsvarrets efterretningstjenestes registreringer. Enhver personregistrering bliver forelagt for et uafhængigt organ, der er helt uden for efterretningsvirksomhedernes egne rækker.

Foruden det at have et Wamberg-udvalg, der fører kontrol med registreringerne, har vi også nedsat et parlamentarisk kontroludvalg, der består af folketingsmedlemmer, kolleger herfra fra de fem største partier, hvor forsvarsministeren og jeg selv sammen med de to efterretningstjenesters chefer forelægger de overordnede rammer for virksomheden i de to efterretningstjenester, ja, vi går så langt, at vi også redegør for større gennemførte aktiviteter i efterretningstjenesterne, netop når de er gennemført, for at bevare, at ministeransvaret påhviler henholdsvis forsvarsminister og mig selv som justitsminister.

Bør det ikke være sådan – og det er til hr. Keld Albrechtsen og også til SF's ordfører – vi også vil have det i fremtiden? Både den lovgivningsmæssige regulering af efterretningsvirk-

somhed og kontrollen bør være national, og så må det også gælde for den amerikanske efterretningstjeneste, for den franske, for den tyske, at de reguleres gennem deres parlamenter.

Vi skal selvfølgelig sørge for, hvis det er sådan, at der foregår spionage vendt mod danske interesser, at vi har en effektiv efterretningstjeneste til at lave den kontravirksomhed, som skal rette sig mod overtrædelse af eventuelle danske interesser.

Det er netop det, vi også har vores efterretningstjeneste til.

Der er nu under debatten fremsat forslag til vedtagelse, og jeg vil godt knytte nogle kommentarer først til den, der er fremsat af hr. Knud Erik Hansen, og som jo for den første dels vedkommende helt er i overensstemmelse med regeringens politik: netop at arbejde aktivt for, at borgerne lovligt, men også i praksis kan anvende stærk kryptering. Det er fuldstændig i overensstemmelse med regeringens krypteringspolitik, som jeg også har beskrevet her under forespørgslen.

Vi har fri kryptering, vi vil fortsat have fri kryptering her i landet, og vi vil også fra regeringens side gennem den offentlige sektor virke for udbredelsen af stærk kryptering. Så der er vi helt enige. Der behøver der ikke laves nogle nye vedtagelser. Regeringen har allerede skrevet det til IT-Sikkerhedsrådet. Det er kendt som regeringens og også som praktisk politik.

Det andet punkt går ud på aktivt at arbejde for, at der i EU-regi gennemføres en undersøgelse af, om og hvordan borgere i EU-landene bliver udsat for aflytning af civil elektronisk kommunikation. Her har jeg tilkendegivet både tidligere i samråd og også her i dag, at er der et konkret initiativ til i EU-regi at etablere en undersøgelse, så forholder vi os til det, når et sådant forslag er bragt frem. Vi har ikke noget grundlag for fra dansk side at tage et initiativ, der er vendt mod en række samarbejdslande, der skulle aflytte civil kommunikation. Havde vi det, ville vi jo tage det op over for de pågældende lande. Vi har altså ikke noget grundlag for det. Vi har ikke nogen konkrete anmeldelser her i landet af, at nogle skulle føle sig udsat for den form for overvågning.

Det tredje punkt er: På europæisk plan eller andet internationalt plan at tage initiativ til drøftelse af, hvorledes man skal beskytte borgere mod lande og organisationer og andre, der krænker brevhemmeligheden ved aflytning af